

Una política cultural anti-Consuelo

L'actual directora de l'IVAM, Consuelo Ciscar, va destacar durant anys com a desmesurada gestora cultural del zaplanisme. Ara, la política cultural de Camps busca contrarestar la influència dels projectes de Ciscar, una mena de pesada i grandiloqüent rêmora del passat per al Consell actual. El problema és que, més enllà d'eliminar aquests projectes, l'executiu no fa gaire aportacions més a l'àrea de Cultura.

L'àrea de Cultura del president Camps ofereix ara mateix una sensació de desgavell. Com en qualsevol administració, aquesta Conselleria és una de les que gestiona major pressupost, i, en aquest cas concret, era, després del zaplanisme, l'àrea que s'enfrontava amb alguns dels reptes públics més cridaners i evidents. Perquè havia de contrarestar la polèmica popularitat que li havia atorgat una de les seues responsables.

Parlem de Consuelo Ciscar, antiga secretària autonòmica de Cultura, que, de fet, i durant llarg temps, ha disposat amb llibertat dels grans recursos d'aquesta Conselleria. Ciscar era una persona ideal per a Zaplana i per a tot allò que ell políticament representava. Amiga de promocionar-se a través d'enormes dosis de grandiloqüència i colossalisme, Consuelo Ciscar dilapidava pressupost en grans projectes bombolla més publicitaris que altra cosa. Ara bé, la finalitat promocional, en no poques ocasions, ausades que l'aconseguia.

Com era de preveure, Camps ha decidit retallar el seu poder tant com ha pogut. El primer conseller de Cultura de Camps, Esteban González Pons, va forçar l'arraconament de Ciscar fins a traslladar-la de la secretaria autonòmica a la direcció de l'IVAM. Un lloc de treball al qual ella havia aspirat durant els inicis de la seua trajectòria política en el PP, però que ara rebia amb una programació decidida per l'equip directiu anterior i una voluntat governamental de contenció econòmica. Un regal una mica enverinat, vaja.

Consuelo Ciscar va ser substituïda en la secretaria autonòmica per David Serra, un polític jove que sempre ha mostrat

una gran devoció per la figura de Camps, i a qui aquest té ben considerat. Però fa pocs dies, el mateix Serra ha estat substituït en el càrrec per Concha Gómez, una altra acèrrima de Camps. Serra, avui, és el nou secretari d'Esports de la mateixa Conselleria de Cultura, i la veritat és que ningú s'explica molt bé aquesta substitució.

Una de les especulacions apunta que potser intentava destacar massa mediàticament en una àrea que Camps desitjava que passara més desapercebuda. Precisament, Serra ha aconseguit molts titulars carregant-se, com ja havia fet González Pons, els projectes impulsats inicialment per Ciscar. El problema és que, com el mateix González Pons, tampoc Serra ha aportat projectes propis que substituïsquen els que ha ferit de mort, de manera que la seua successora, Concha Gómez, es troba ara amb un camp de treball de terra erma.

Els següents apartats intenten descriure, concretar i delimitar aquests camps, mitjançant uns quants exemples concrets de projectes extravagants que s'han aturat en fals i de projectes sensats que s'han atacat només perquè els havia promogut Consuelo Ciscar.

L'IVAM. Camps acostuma a proclamar sempre que li ve de gust la seua propensió a "la valenciania". Però observem el que ha fet amb el principal museu del País Valencià. Primer, possiblement amb bon criteri, va frenar la megareforma del centre proposada per l'anterior equip zaplanista, en què destacava una gegantesca nova estructura arquitectònica -coneguda com "la pell"- que recobriria tota la fisonomia del museu. Però tot seguit ha situat al capdavant de la

institució una professional a qui no vol veure ni en pintura. Per tant, quina opinió li pot merèixer la institució, i fins i tot la ciutat de València, si situa l'IVAM en mans d'algú a qui tant rebutja? És cert que Consuelo Ciscar no pot fer maniobres importants, però utilitza el museu per fer els actes que li abelleixen —com per exemple l'Encontre Mundial de les Arts— i, cosa insòlita en altres directors, conserva el cotxe oficial.

Museu del XIX. El projecte originari de Ciscar era aprofitar el centre del Carme de l'IVAM —una subseu que ella va eliminar— per construir un estrany museu que seria meitat del segle XIX i l'altra meitat futurista. Aquesta mescla estrambòtica ha desaparegut finalment del mapa, però la importància que el Govern Camps dóna al futur Museu del XIX és molt poca. De fet, com a responsable ha situat Josep Vicent Villaescusa, el director general de RTVV durant l'etapa final del zaplanisme i a qui Camps va forçar a dimitir.

La Biennal. El PP encara es nega a facilitar els comptes de la Biennal de València, un desproporcionat conjunt d'intervencions artístiques que només s'ha celebrat en dues ocasions (l'última, el 2003). El PSPV eleva les despeses de l'última Biennal a 7,7 milions d'euros. Els resultats productius d'aquest desgavell han estat molt pocs, ja que la Biennal ha passat amb més pena que glòria per la ciutat. Tocaria fer-la de nou l'any 2005, i l'actual Govern ha dit en moltes ocasions que, si se celebra, no serà com fins ara. Entre altres coses, no vol pagar més rius de diners a tipus famosos com Bigas Luna o Mike Leigh —que van aportar el seu gra de sorra etèrea a la Biennal no se sap ben bé en què.

Festival Observatori. Un dels episodis tristos de la gestió dels actuals responsables de Cultura és la seua relació amb el festival d'art i música electrònica Observatori, que es va celebrar a València entre els dies 7 i 10 del passat mes d'octubre. Blanco Añó, un dels directors del certamen, ha explicat que, aquesta vegada, la Generalitat no va posar ni un euro en una cita que ella mateixa va im-

Esteban González Pons, quan era conseller de Cultura, al costat de Consuelo Ciscar. A sota, una imatge de Zaplana amb Luis García Berlanga i Irene Papas, quan l'un i l'altra es trobaven vinculats a projectes de la Generalitat. Camps ha estat qui els n'ha desvinculat.

EFE / GENERALITAT VALENCIANA

pulsar fa cinc anys. Només va cedir als organitzadors les instal·lacions del Museu Príncep Felip per erigir la part diürna d'un festival que va haver de comptar amb 190.000 euros d'aportació privada. Paradoxalment, el cartell d'enguany de l'Observatori era de màxima qualitat musical i ha aconseguit major projecció mediàtica que mai. David Serra, en can-

vi, va apadrinar i promocionar un altre festival electrònic molt més insuls, Off, que va resultar més excèntric i minoritari que Observatori. No va tenir la mínima incidència social.

Ciutat del Teatre. El projecte indefinit de la Ciutat del Teatre mai ha estat del gust de Camps. Una de les primeres

GENERALITAT VALENCIANA

El segon per l'esquerra és David Serra, en un dels molts actes públics que ha presidit mentre ha estat secretari autonòmic de Cultura. La imatge mostra la presentació de l'obra de teatre *La Casa de los siete balcones*, protagonitzada per Maria Fernanda d'Ocon.

llibres.com
Persones.com.tu

www.llibres.com

coses que va fer el seu Govern fou eliminar els contractes i els acords megalomaniacs que Ciscar i Zaplana havien potenciat amb distintes celebritats. Per exemple, amb la gran actriu Irene Papas, que cobrava 180.000 euros anuals per assessorar la Ciutat del Teatre. Ara, el silenci amera aquest assumpte.

EACC. Una actuació summament polèmica és la que el Govern Camps ha tingut amb l'Espai d'Art Contemporani de Castelló (EACC), un centre molt estimat per Ciscar. En la seua última etapa el dirigia el crític Manuel García, que avalava l'avantguardista etapa inicial de la institució, i volia continuar-la, vinculant al mateix temps el museu al seu entorn geogràfic i social.

Però García va denunciar pressions i censures de González Pons per una exposició sobre la violència que el Govern valencià considerava fora de to. García va haver de deixar el càrrec, i el museu ha quedat en un fantasmal coma: ningú no vol reconèixer que ha tancat, malgrat que ja no du a terme cap activitat.

Joan M. Oleaque